

ἀγαπάτε, σκεπασμένοι με τὴν Ἑλληνικὴ σημαία καὶ ὑπὸ τοὺς ἄχρους ναυοῦλων καὶ ζουρνάδων καὶ ὑπὸ τὸ φῶς φανῶν καὶ λαμπάδων. Ἦθελε πρὸ ἐκφραστικώτερο ἀσπασμὸ τῶν Ταρταρίων πρὸς τὰ Ἀδριακὰ τὴν ἐβδομὴν Ἀερόλιθον τοῦ ὀ φίλου σου Constans; Δὲ σὺ φαίνεται πὺς μπροστὰ στὸ ἐκλογικὸ αὐτὸ «χαίρει» ὡρῆθ' ἀκόμη καὶ τὸ πιστόλιμα τοῦ λαγοῦ ποῦ ἔγινε στὴν ἀκμὴ τῆς μάχης τοῦ Δομοκοῦ; Ἰμμένα ἔτσι ποῦ φαίνεται!

Γειά σου
I. Σ.

ΣΚΕΨΕΙΣ

Καὶ διὰ τὸν κ. Πετριματζόγλου τίποτε; Σὰς βεβαιώσῃμε ὅτι τὰς ἀγαθοεργίας κρῖπτει ὑπὸ τὸ Σωμπερόν: Ἀγγλικὸν σύστημα: τί βγαίνει καὶ ἀν ὀδῶν κατ'ὄπισθιν; ὁ καὶ; οἱ ἐκλογὰς θὰ τοῦ ὀδῶν μᾶθημα; ἢ τὸ σφριζῶν ὀδοι.

Γενίταρλιν—Ἄχρος: Ὄφειλον νὰ τιμωρῶσων τὸ ὀζύθιμνον τοῦ χαρικτιῖρος ἀμφοτέρων' κακὴ ἐφαρμογὴ τῶν Νόμων. Ὁ μὲν μὲ ἔτσι τὸ θέλον παρουσιάζει τὸν Νόμον, ὁ δὲ μὴ λαμβάνων ὅπ' ὀφιν τὴν ἐνομοματῆν διαγωγὴν τῶν δικαστικῶν κλητήρων, ἔπρεπε νὰ μὴν ὀμώσῃ ὅχι ποδοπάτησι τῶν Νόμων, δὲν τὸ παραδεχόμεθα πᾶν τὸν φῶν τῆς ἐξέδρας τοῦ Ψαλῆρου μὲ τὸ ἀστυράκα: κικὴ ἐφαρμογὴ τῶν Νόμων ὀφείλει νὰ ὀναμῆν ἀλλοῦ, παραμονεύων καὶ ἡ πόρην καὶ ὁ λοιποῦ τῆς ἔχουν φιλοτιμία.

Ὁ Ράλλη: ἀνολγεται πολὺ ὀστυὸς Πρέσβεις; μόνος θὰ τὰ βγάλλη πέρα; ὁ Νάλοφιν εἶπε διὰ τὸν Ἑλλ. πληθυσμὸν, ἀρῶ τὸν ξεπαστρέφουν οἱ Βούλγαροι. Τότε μάλιστα. Δὲν ἔχει δικαίον.

Ἡ φιλοδαμικὴ πρέπει νὰ ψυχολογήσῃ τοὺς κατασκευαστὰς ἀνθρώπων, τοὺς ὀφωνιστὰς καὶ τότε νὰ σκεπθῆ πὺς θὰ ἐνεργίσῃ.

N. Γ. Δ. Κ.

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ

Φύτατε ἄΝουμιά,

Τώρα μπορούμε νὰ κοιμηθῶμεν ἡσυχῶν ὀστερ' ἀπ' τὸν Ἑθνικὸν μιν ποιητὴ ἀνακαλύφθηκε καὶ ὁ Ἑθνικὸς μας μουσικὸς: τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε μικρὸ: λίγο τόγχετ νὰ ἔχει καὶ ἡ Ἑλλὰδα τὸν τὴν Ἑβρώπη τοῦ; καλλιτέχνης τῆς! Καὶ μὴ σὰς περῶν ἡ ἰδέα ὅτι χρειάζονταν κανέναν Νάνσον νὰ πᾶν στὸν πόλο γιὰ νὰ κῆν τὴν ἀνακάλυψῃ; ἂ μπά! ὁ ὀησαυρὸς ἦτανε μπροστὰ στὰ μάτια μας; ἀλλὰ μείζ δὲν τὸν ἐβλάπημε τῶσον καιρὸ ἔνε, καλὲ, ὁ κύριος Αὐτίκος ὁ μουσουργὸς μελοποιὸς τῶν χορικῶν ἡ σμάτων τῆς Ἰριγίνας. Μ' ἀν δὲν τὸ πιστεύετε ρίξτε καὶ μιὰ ματιὰ στὴ ζηλεμένη μας φυλλάδα, τὸν Ἡύρο, καὶ ἀπ' αὐτὴ θὰ μάθετε τὸ Ἑθνικὸν ἔργον τοῦ κ. Αὐτίκου στὴν Πόλι: τὴν περιουλογὴ τῶν δημοτικῶν ἡμάτων, τὴν ἰδρυσιν τοῦ συλλόγου τοῦ τῶν Ἑρασιμῶλων, καὶ τὴν δωρεὰ—αὐτὸ εἶνε καὶ τὸ ἐνδιαφερότερο—ἀπὸ τετρακόσους λῆρες ἐνὸς ἐμογενη.

Τώρα τί σθένει ἔχει αὐτὸς ὁ κ. Αὐτίκος μὲ ποιήματα καὶ τὴ μουσικὴ καὶ πὺς ἀπ' τὴν Πόλι ποῦ βρίσκεται κατᾶφερε νὰ μαζέψῃ τὰ δημοτικὰ τραγούδια, αὐτὸ δὲν πρέπει καὶ πολὺ πολὺ νὰ τὸ ζετᾶτε: καμμιά σχέσι δὲν ἔχει! καὶ στὴν Πόλι βρισκότανε καὶ ὀταν ἔτόνε τὴν περιήρωμα ἔκεινα γορμὰ: ἔπειτα μπορεί νᾶχαν ἔκεινα μέσα ὀλο ἀμάνεδες καὶ βλάχικα (σ' αὐτὸ τοῦλάχιστο ἦτανε εἰλικρινῆς καὶ τὸ μολόγησε μόνος του), αὐτὸ ὀμως δὲ σημαίνει ὅτι δὲν μπορούν νᾶχουν καὶ τὰ κατ' ὀ-

φραμὸ βέβαια δημοτικὰ τοῦ κ. Αὐτίκου ἀκόμη καὶ . . . κινεζικὰ κανένα—κυριελλῶσον, αὐτὰ εἶνε θαύματα ποῦ μόνος ὁ κ. Παχτικός ἀπ' τὴν Πόλι τὰ κατορθώνει.

Ἔβαλε καὶ ρητορικὸ λόγον ὁ κ. Αὐτίκος σὲ κάποια ἐκδρομὴ τοῦ συλλόγου του, ἀλλ' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ σὰς ἐκπλήξῃ, διότι, σημειώσατε, ἔχρημάτισε μαθητὴς τοῦ κ. Μιστριώτη.

Ο ΑΝΤΙΘΕΤΙΚΟΣ

ΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Φίλε κ. Διευθυντά,

Σχετικῶς μὲ τὴν ἀνατροπὴν τῶν Ἑλληνικῶν μας θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃς νὰ σοῦ στείλω καὶ ἐγὼ μερικὰ πρᾶγματα ποῦ ἀντελήφθη ἀπὸ μένα ἀπὸ τῆς ζωῆς τὸν στρόβιλον.

Ἰγνώρισα μιὰ Ἀτθίδα, πολὺ ὀρατα μάλιστα. Τότε ἀκολουθῶσε μλήματα ἐνὸς ἰδιωτικῶ παρθεναγωγείου ἀλλὰ τὰ γράμματα ποῦ μᾶθενε μόνος γιὰ νὰ διαβάξῃ μυθιστορήματα τῆς χρησίμευαν—ὀλοκλήρους ὀρας τὴν ἐβλεπε σκυμμένη ἐπάνω ε' τὰ νεροπλάματα τοῦ Δομοῦ καὶ τοῦ Μοντεπέν καὶ τὸς ἄλλους τοῦ Ροζαμβὸλ. Ἐβλεπῶσε τέλος τὸ παρθεναγωγεῖον κηδὸς; κἀμνον ὀδοι οἱ γονεῖς τῆς ἐποχῆς μας τὴν ἔθεσαν καὶ αὐτὴ σ' τὴν γραμμὴ γιὰ νὰ βρῆ γαμβρόν κημιμὰ πρόστυχη δουλιὰ τοῦ σπιτοῦ δὲν ἔκαμεν παρὰ τὸ βιβλίο ε' τὸ χέρι. Πολλὲς φορὲς μούλεγε ὅτι ἤθελε νὰ ζήσῃ ἔστω καὶ μιὰ στιγμὴ ὀπως περιγράφει ὁ Θεὸς (;) Δομοῦς—ἐγὼ τὴν ἀντέκρουσα, τῆς ὀπεδείκνυα τὸ ἀκατόρθωτον τῶν πόθων τῆς ἀλλ' ἔκεινη μ' ἔκλειε ἄνθρωπον χωρὶς αἰσθημὰ νὰ ἐνόησῃ τὴν ὀρατὴν ζωὴν τῶν ἰπποτῶν, τῶν βαρόνων τῶν μαρκησιῶν τῶν πυργυδεσποινῶν! Οἱ ἀόριστοι πόθοι καὶ ἡ μελαγχολία τῆς ἤξανον. Ἡ ἀργία τὴν ὀπεδῶνθε. Τέλος εὐρέθη ὁ ἰπποτῆς, ἕνας γελοῖος νέος τῆς ἐποχῆς—ἔκεινος κατὰ τὸ σῆνθηες ὀπεσῆθη γάμον τὸν ὀποῖον διαρκῶς ἀνέβαλε καὶ αἱ σῆσεις ἐξηκολούθουν.—Ἡ νέα μας ὀμως ἐζητοῦσε κατὶ ἄλλο ἀόριστον μυθιστορηματικὸν τὸ ὀποῖον ὀταν τὴν ἡρώτων δὲν ἤθευρε νὰ ὀρησῃ παρὰ μὲ τὸν σνεβησιμῶν μορφαμὰ τῆς ὀφινε πάλιν ἀόριστον. Ἡ ὀγεία τῆς κτεστρέρετο ἔτσι καὶ ὁ μαρσαμὸς ἐξηκολούθει ἡρέμους τὸ ἔργον του—ἐγὼ τῆς σνεβουλεῦσα τὸν γάμον ἀλλ' ἔκεινη δὲν εὐρίσκει ε' τὸν ἄγαπητὸν τῆς φίλον ἔκεινο ποῦ ζητοῦσε—τέλος οἱ ἀόριστοι πόθοι διελθῶσαν διὰ παντός. Τὸ παγερὸ φιλημα τοῦ Θανάτου ἔδωσε τέλος.—Καὶ πολλὲς φορὲς σκέπτημα τὸ ἄτυχες τῆς τέλος; καὶ καταρῶμαι τὴν ὀλλίαν ἀνατροπὴν τῶν κρησιῶν μας τῆς λεγομένης καλῆς τάξεως... Πῶσον ἀπέχουμε ἀπ' τὴν φυσικὴ ζωὴ δυστυχῶς!..

Ο ΓΡΑΦΙΑΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— κ. Βασ. Ἀθ. Ἦχετε δικιο. Στὸ ἄλλο φύλλο ὀανε δίχως ἄλλο. ὀυτὲ ἀπὸ ἀμῆλια, ὀυτὲ ἀπὸ κακὴ κρίσι, παρὰ μόνος ἀπὸ κατακλυσθῶ ὀλλῆς. Δὲν τὸ βλέπετε καὶ εἶσι; — κ. Κλεοῦθιλον. Δὲν εἶνε καθῶλο ἀσέμνο καὶ αἰσχρὸ τὸ ὀουμάσιο διήγημα τοῦ κ. Judas Frank ποῦ ἔδημοσιῶσαμε στὸ φύλλο τῆς περασμένης Κυριακῆς. Ἀν τὸ διαβάσατε μὲ προσῆχῃ θὰ ἔρηε πόσο ἦθικό καὶ πόσο διδακτικό εἶνε καὶ πόσο βαθιὰ ψυχολογικὴ παρατήρησι κρῖπτει στὴν φαινομενικὴ ἐλαφρότητά του. Μὴ πᾶ παίρνετε τὰ πρᾶγματα ἔτσι ἐπιπόλαια. ὀμῆαι: ἐν τούτοις, γιὰ νὰ σὰς ἐκαναποιήσουμε, σὰς ἀναγγέλλουμε ὅτι τῶρον κατὰ τὰς προσεφόμενες καὶ τὸν σῆτερ Ἠλλίαν τὸν ὀποῖον ὀ συγγραφῆς τοῦ «Συζόγου μασκαρὰ» μᾶς ὀποσῆθηκε πὺς θὰ μᾶς στείλῃ.

Α. Ν. Ν. Α.

Ἀπελιπῶ! ἡ Μοισῶ μου μ' ὀφρονῆσα γιὰ πάντα, ἔξῆασε τὴν ἀγάπῃ μας καὶ ἄλλα παλῆα σκυμνῶντα . . .

Ναί, τώρα τὰ τραγούδια τῆς γὰ ὀδῶθημα φιλιά! ποῦ δπ' τὰ πλάνα βρόχιμ τις μὲ μυστικὴ λαλιὰ,

Ναράιδας ὀνειροπλάστεις σ' τὰ σινεφεα σκορπᾶ . . . τὰ φέρνει μὲ κηρδῶχτυπο σ' ἔκεινον π' ἀγαπᾶ . . .

Ἀκούρασι! παρηγορᾶ στὺς πόνους τοῦ χαρίζει καὶ μ' ὀνειρα χρυσόφτερα! γλιτὰ τὸν ναυορίζει . . .

Ἀλιεῖνδρια

Θ. I. Μανουῆος.

ΣΤΟ ΦΥΛΛΟ

ΤΗΣ ΑΛΛΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

- Τοῦ κ. Παλαμά: Ἀπὸ τὰ χαρτιά τοῦ ἀνθροπᾶκου: Καρναβάλια.
- Τοῦ κ. I. Πλαχογιάννη: Ἡ πληρωμὴ τῆς ὀροδοῦ.
- Τοῦ κ. Ψυχῆρη: Μεταγραφή.
- Τοῦ κ. Ἐφταλιώτη: Τραγουδιῶκια.
- Τοῦ κ. Ἀλ. Παναζῆ: Μαλλιαρὸς καὶ Μαλλιαρῆ (μέρος β').
- Τοῦ Νίτσι: Ἐὰνε λέγει Ναροτούστρας.

ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΠΡΙΝΑΡΗ-ΦΟΥΝΤΟΥΚΛΗ ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ἈΡ. 26Α

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ

Ἐναρξίς μαθημάτων 10 Σεπτεμβρίου, ἡμέραν Τετάρτην.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντοκοὶ καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γράμματα καὶ εἰς χρυσόν, ἡτοι φράγκα καὶ λίρας στερλίνα: ἀποδοτέας εἰς ὀρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκείας. Αἱ εἰς χρυσόν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται, εἰς τὸ αὐτὸ νομίσμα εἰς ὁ ἐγένετο ἢ κατάθεσις, εἰς χρυσόν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀφεις (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὀμολογούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὀμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὀποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης, ἐν Κερκύρῃ δὲ, Κερκίρῃ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ἐκεἶ ὀποκαταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης.

ΤΟΚΟΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Κατ' ἔτος	διὰ καταθέσεις
1) 2 τὰς ο)ο	6 μην. τοῦλάχιστο.
2 » ο)ο	1 ἔτους »
2) 2 » ο)ο	2 ἔτων »
3 » ο)ο	4 » »
4 » ο)ο	5 » »

Αἱ ὀμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικὰ ἢ ἀνόνομα.